

Bestemmelsen svarer til § 401 i betænkning nr. 698. Der henvises til betænkningen side 180.

Til nr. 54, 55 og 57.

Bestemmelserne svarer til § 1, nr. 35, 36 og 38 i betænkning nr. 698.

Bestemmelsen i betænkningens udkastets nr. 39 er ikke medtaget i forslaget, da oprejsningsbevilling fortsat skal meddeles af justitsministeren, jfr. de almindelige bemærkninger II. B. 3. 2.

Til nr. 56.

Ændringen, der erstatter nr. 37 i betænkning nr. 698, er af redaktionel karakter som følge af ændringen af ankebestemmelserne.

Til nr. 58.

Ved forslaget henlægges kompetencen i alle sager om umyndiggørelse og anordning af lavværgemål til underretten i 1. instans. Desuden er der foretaget en almindelig modernisering af kapitel 43. Der henvises iøvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit V.2.

Til § 457.

Bestemmelsen svarer med sproglige ændringer til den gældende § 457.

Efter de gældende regler udøves det offentlige kompetence til at begære en person umyndiggjort uden for København af politimestrene og i København af magistraten. Ved lov nr. 225 af 7. juni 1972 om ændring af retsplejeloven og myndighedsloven blev magistratens opgaver med hensyn til beskikkelse af værger henlagt til skifteretten. Bl. a. på denne baggrund foreslås det, at kompetencen til at begære personer umyndiggjort for Københavns vedkommende henlægges til politidirektøren i København.

Adgangen til at fremsætte anmodning om umyndiggørelse omfatter som hidtil både de tilfælde, hvor den pågældende person ønskes umyndiggjort i formueretlig henseende efter myndighedslovens § 2, og de tilfælde, hvor retten i medfør af henholdsvis § 38 eller § 46 i myndighedsloven anmodes om at træffe bestemmelse om, at aftaler om personligt arbejde m.v. kun skal kunne indgås og ophæves af den pågældendes værge, eller om, at værgerne skal drage omsorg for den pågældendes person (personlig umyndiggørelse). Sådanne bestemmelser kan ifølge myndighedslovens § 38, stk. 2, og § 46, 2. pkt., træffes enten i forbindelse med

umyndiggørelse eller under en særlig sag, der da behandles efter reglerne i kapitel 43.

Til § 458.

Til stk. 1. Bestemmelsen indeholder regler om, til hvilken ret anmodningen skal indgives. I modsætning til gældende ret (§ 459, stk. 1 og § 464) skal alle sagerne indbringes for byretten i 1. instans. I overensstemmelse med de tilsvarende regler i kapitlerne om ægteskabssager (kapitel 42), faderskabssager (kapitel 42 a), sager om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse (kapitel 43 a) og sager om prøvelse af adoption uden samtykke (kapitel 43 b) foreslås reglen udformet ved en henvisning til den pågældende persons hjemting. I tilfælde, hvor personen ikke har hjemting her i riget, foreslås det, at der gives justitsministeren adgang til at bestemme, til hvilken ret anmodningen skal indgives.

Til stk. 2. Bestemmelsen svarer med sproglige ændringer i det væsentlige til den gældende § 458, stk. 2, 1. pkt. Bestemmelsen i den gældende § 458, stk. 2, 2. pkt., om tilvejebringelse af yderligere oplysninger og om indkaldelse af den, der søges umyndiggjort, til afhøring, afløses af forslaget § 460, stk. 1.

Til § 459.

I stk. 1 præciseres det, hvem der er parter i en sag om umyndiggørelse eller om anordning af lavværgemål.

I stk. 2 fastlægges, i hvilke tilfælde retten skal og i hvilke tilfælde den kan beskikke advokat for en part. Efter den gældende § 460, jfr. § 464, kan der kun beskikkes advokat for en person, der søges umyndiggjort eller sat under lavværgemål, i de tilfælde, hvor sagen behandles ved landsretten (jfr. herved den gældende § 459, stk. 1), og beskikkelse er i så fald obligatorisk, hvis den pågældende ikke selv har antaget en advokat. Ved forslaget udvides adgangen til advokatbeskikkelse dels ved, at der, uden for de tilfælde hvor advokatbeskikkelse svarende til de gældende regler er obligatorisk, indføres en regel om fakultativ advokatbeskikkelse, dels ved, at der åbnes mulighed for at beskikke advokat også for den anden part i sagen. Er sagen indbragt for retten af politimesteren (politidirektøren), bør der dog ikke beskikkes advokat for denne.

Til § 460.

Til stk. 1. Efter bestemmelsen skal retten sørge for sagens oplysning. Det svarer til, hvad der gæl-